

AVDELNING 6

INTELLIGENSEN SOM KOSMISK, SOLSYSTEMISK, PLANETARISK OCH MÄNSKLIG FAKTOR

6.1 *Intelligensens ursprung*

¹Det enda vi egentligen kan säga om intelligensens ursprung är att den är den förenade viljeaktiviteten hos eller det ändamålsenliga uttrycket för den förverkligade självidentiteten hos någon dominant monad, som skänker av sin egenart till alla de underordnade monader som ingår i dominantens inflytelsesfär och driver dessa monader till intelligent samarbete. Detta gäller såväl solhärskaren i förhållande till solsystemet som människan i förhållande till sina höljen. 6.3.5, 6.9.6 (KOV 2.16.7, 4.7.3)

²Det är oss omöjligt att framställa intelligensens uppkomst annat än såsom en manifestation genom ett sju-solsystem, ett solsystem, ett 49-klot eller en människa.

³Intelligensens ursprung i solsystemet är det kosmiska väsen, vari vårt solsystem utgör ett centrum. Intelligensens ursprung i 49-kloten såsom en helhet betraktade är solhärskaren. Intelligensens ursprung i vårt 49-klot är vår planethärskare. 6.3.1

⁴Alla naturens former är uttryck för väsen, som bebor dem under bestämda cykler för att uppnå bestämda syften. Varje väsen fullföljer sitt eget ändamål men tjänar också det större ändamål som fullföljes av det större väsen, vari det ingår. 6.11.3

⁵En planethärskare är den styrande intelligensen i den kropp som ett 49-klot utgör och den vitaliserande principen och aktivt urskiljande förmågan hos varje atom i detta 49-klot. På motsvarande sätt är solhärskaren den styrande intelligensen, vitaliserande principen och aktivt urskiljande förmågan hos 49-kloten såsom helhet och en kosmisk härskare motsvarande för en grupp solsystem. Först när man inser detta, kan man något förstå intelligensens ursprung.

⁶För att förstå intelligensen såsom principiell faktor i allt slags uppfattning måste människan veta något om den process, varigenom hennes egen intelligens blev till. Man kan alltså något bättre förstå kausal-mentalenergens ursprung genom att studera monadernas kausalisering och metoderna för denna. I den mänskliga evolutionen har tre sådana metoder hittills tillämpats, men det är fullt möjligt att det finns fler. 6.8.3-6

6.2 *Intelligensens tre huvudsakliga förmågor*

¹Intelligensen, och i synnerhet den mänskliga, kännetecknas huvudsakligen av tre förmågor: urskillningsförmåga, förmåga av ordnad verksamhet och anpassningsförmåga.

²*Urskillningsförmåga.* Tre slag av urskillningsförmåga finns: förmågan att skilja mellan jaget och omvärlden (andra individer inräknade), förmågan att skilja mellan jaget och dess höljen (mellan självmedvetenheten i kausalhöljet och inkarnationshöljens medvetenhet), förmågan att skilja mellan jagmedvetenheten i andratriaden och den i tredjetriaden. Den första urskillningsförmågan finns hos alla och har nått en hög grad av utveckling. Den andra förmågan finns endast hos en liten minoritet av mänskligheten, hos mystikerna och esoterikerna, släktets framskridna tänkare. Den tredje förmågan har endast fulländade andrajag (45-jag, esoteriska mästare, femte gradens invigda), vilka ännu är ytterst få. I alla dessa expansioner används intelligensens urskillningsförmåga.

³Den separativa instinkten hos människan har varit en första skola för urskillningsförmågan. Urskillningsförmågan uppväger en alltför långt gående och ej ändamålsenlig enhetssträvan. Värde har endast ett sådant frivilligt samgående mellan individer och grupper, vilket motiveras av gemensamt intresse och mål. Ett dylikt samgående sker först i slutet av den mänskliga evolutionen, efter ett föregående skede av intensiv självhävdelse och intensivt

självförverkligande.

⁴Tre esoteriska symboler och mantran för självmedvetenheten: ”Jag är”, ”jag är detta” och ”jag är den jag är”.

⁵”Jag är” avser självidentiteten, icke endast individens utan även gruppens självidentitet. Detta mantra avser monadens medvetenhet i förstatriaden och människans insikt om sin ställning inom det egna klotet.

⁶”Jag är detta” avser individens enhet med den egna gruppen. När han kan yttra detta mantra, börjar han förnimma denna enhet med gruppen. Detta mantra avser monadens medvetenhet i andratriaden och individens insikt om sin ställning i sjuklotet.

⁷”Jag är den jag är” avser monadens medvetenhet i tredjetriaden, individens förhållande till världarna 43 och 44 och hans ställning i 49-klotet.

⁸Intelligensens urskillningsförmåga leder evolutionsmonaden genom materieformer i allt högre världar och slutligen till att monaden frigör sig från alla lägre former men därvid behåller förvärvat kunskap och erfarenhet.

⁹*Ordnad verksamhet* avser ändamålsenlig och planmässig verksamhet utgående från kausalmentalvärlden, ytterst den kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35). (DVS 2.58)

¹⁰*Anpassningsförmågan* är det främsta kännetecknet för tredje departementet (strålen), den förmåga hos intelligensen som anpassar materiaspekten till viljespekten. Den arbetar under två lagar: hushållningens lag och lagen om attraktion och repulsion, och mahachohanen utför sitt arbete huvudsakligen på detta område. Följaktligen är det de fyra underordnade strålarna (4–7), syntetiserade i den tredje, som det i grund och botten handlar om. Dessa fyra manifesteras särskilt i de fyra slagen av mentalmedvetenhet: fjärde strålen i 47:4, femte i 47:5, sjätte i 47:6 och sjunde i 47:7. (L3 14.1.25)

¹¹Utvecklingens fundamentallag handlar om att individen måste själv söka, själv finna, själv förstå och själv förverkliga.

6.3 Allmänt om kosmiska och solsystemiska kollektivväsen

¹*Kosmiska kollektivväsen*. Vår kosmiske härskare arbetar i första hand genom tre större solsystem, i andra hand genom sju mindre (vårt solsystem är ett sådant mindre). Därvid fördelar han sin kraft till alla klot och kollektivväsen som ingår i hans kropp.

²Kraftvirvlar i de kosmiska etrarna (43–46) bildar sju solsystemets eteriska struktur, liksom sju kraftcentra i de solsystemiska etrarna (49:1-4) bildar det mänskliga eterhöljets struktur.

³*Solsystemiska kollektivväsendet*. Kunskapen om vilken ställning vårt solväsen innehar i det större, kosmiska systemet kommer att bli föremål för allmänt studium först i slutet av nästa eon (femte eonen, mentaleonen).

⁴*Planetariska kollektivväsen*. De sju mindre planethärskarna arbetar genom 45–47, de klot och framför allt de monadgrupper som finns i dessa världar och har dessa slag av medvetenhet. De tre större planethärskarna arbetar framför allt i 43 och 44. Solhärskaren arbetar genom de tre större 49-kloten och de sju mindre.

⁵Varje 49-klot är hölje för ett planetariskt kollektivväsen. 49-klotet är ett centrum i solara kollektivväsendets kosmiska fysiska hölje (43–49), ett centrum med en särskild uppgift. I varje planetariskt kollektivväsen finns en monad som är dominant (minst ett naturrike före de övriga i sin expansion) och därför kallas planethärskare. 6.1.1, 6.9.6

⁶Varje planetariskt kollektivväsen uttrycker således ett visst slags specialiserad elektromagnetisk energi, som cirkulerar i hela 49-klotet, liksom människans energi cirkulerar genom alla centra i eterhöljet. Varje 49-klot vibrerar i en viss frekvens, har sin egen färg, liknar i högre världar en stor lotusblomma, har enligt vibrationskapaciteten ett bestämt antal kronblad, står i förbindelse med två andra 49-klot och bildar med dessa en solsystemisk energitriangel, kännetecknas av högre eller lägre grad av aktivitet beroende på om 49-klotet är eller icke är

föremål för solhärskarens uppmärksamhet och stimulans. I ett visst skede kan ett visst 49-klot mottaga dylik uppmärksamhet, i ett annat skede kan ett annat 49-klot mottaga vitalisering. Sedan en tid tillbaka har solhärskaren särskilt uppmärksammat Jordens 49-klot och Saturnus' 49-klot, medan Uranus' 49-klot fått ökad stimulans. En ökad evolutionär aktivitet blir resultatet av denna gudomliga uppmärksamhet. 6.3.14 (Energitrianglar: E 3.22)

⁷Av de tio 49-kloten är sju mindre eller lägre och tre större, högre eller syntetiserande. I förra solsystemet (det första i ordningen) var det inte sju mindre (och lägre) och tre större (och högre) 49-klot, utan sju lägre och tre lägsta. De tre lägsta centren var livsviktiga i förra solsystemet men har nu försvunnit. De syntetiserades och absorberades under det första systemets obskuration.

⁸Sju mindre och tre större centra har vi genom analogi även hos människan. De sju huvudsakliga centren i eterhöljet är de sju mindre, de tre centren i kausalhöljet är de tre större (LA: kausalcentrets tre yttre bladkretsar avses). Det fjärde centret i kausalhöljet motsvarar den styrande monaden. (DVS 2.23.2)

⁹De sju mindre 49-kloten är: 1) Vulkanus, 2) Venus, 3) Mars, 4) Jorden, 5) Mercurius, 6) Jupiter, 7) Saturnus ("exoteriska Saturnus").

¹⁰De tre större 49-kloten är: 1) Uranus, 2) Neptunus, 3) Saturnus ("esoteriska Saturnus").

¹¹De två 49-klot, som är närmast förbundna med Jorden, är Venus och Jupiter. Dessa tre bildar med tiden en trekraft. Jupiters inflytande kommer att erkännas och förnimmas i sjätte rotrasen.

¹²Av de sju mindre 49-kloten är fyra underordnade och tre överordnade. De fyra underordnade 49-kloten sägs med tiden "syntetiseras i ett femte, som ovanifrån sett är det tredje". (LA: De evolutionsmonader i dessa fyra som nått de uppställda målen får fortsätta sin evolution i det femte 49-klotet.) Dessa fyra strålar med sin syntetiserande stråle utgör intelligensens fem strålar. (LA: De fem departementsenergierna 3–7. Dessa fem 49-klot är bärarna och inbegreppet av solsystemisk intelligens.) 6.16.6

¹³Med "Saturnus" menas dels ett av de sju mindre 49-kloten, dels ett av de tre större. Det större blir resultatet av syntetiseringen av de fem mindre 49-klot, som företräder intelligensen (Vulkanus, Mars, Jorden, Jupiter, Saturnus). (LA: I den första funktionen kallas Saturnus "exoterisk", i den andra funktionen "esoterisk".) 6.3.19

¹⁴I alla krafttrianglar (trekraftsystem) i solsystemet och i kosmos representerar den första polen den positiva energin, den andra den negativa och den tredje den utjämnande eller sammanjämkande. Detta förhållande utgör grunden till mångfalden i manifestationen. 6.3.6 (Trekrafter: E 3.22)

¹⁵Några särskilt viktiga kosmiska och solsystemiska polaritetsförhållanden: Plejaderna är negativt polariserade till våra sju 49-klot. Vårt solsystem är negativt polariserat till Sirius. Sirius påverkar psykiskt hela vårt system genom de syntetiserande 49-kloten Uranus, Neptunus och Saturnus, varvid Saturnus är brännpunkten för överföring av kosmisk intelligens till alla de sju mindre 49-kloten. 6.14.4

¹⁶Ett 49-klot representerar planetariska kollektivväsendets hela tillvaro i tiden, ett sjuklot kausalhöljets livslängd, en klotperiod människans inkarnation. 6.10.4, 6.4.3

¹⁷De tre första eonerna, de tre första kloten i innevarande eon och de två första rotraserna i vårt klot motsvarar fosterutvecklingen hos människan. 6.4.3

¹⁸Planetväsendet når full mognad i slutet av sjunde eonen men behöver ytterligare två perioder för slutlig fullkomning. Under den första av dessa två perioder syntetiseras planetväsendet med något av de tre större 49-klotens (Uranus, Neptunus och esoteriska Saturnus) kollektivmedvetenhet. Under den andra perioden ingår den sålunda syntetiserade kollektivmedvetenheten i det enda stora klotet. 6.17.4

¹⁹Vår *planethärskare* är en av de fyra mindre av de sju och ägnar sig därför särskilt åt att

utveckla något av intelligensens fem attribut, strålarna 3–7. Han ägnar sig främst åt den kollektivitet av monader som vibrerar i hans tonart, har hans färg, motsvarar samma tal och esoteriskt kallas vid samma namn. 6.3.13

²⁰Intelligensens fem planethärskaer har sina företrädare på Jorden. Dessa är fem kosmiska jag, som i äldre österländska esoteriken kallas kumaraer. De är inkarnerade i fysisk gestalt, dock inte i organismer, utan de har eterhöljen som lägsta fysiska höljen. 6.4.2, 6.7.5, 6.17.1 (MV 17.2.4)

²¹Alltjämt otillåtna för exoterisk framställning är uppgifterna om vilken stråle (vilket departement) vår planethärskaer företräder, vilket centrum i solsystemet Jordens 49-klot utgör, vilket 49-klot som är vårt 49-klots polära motsats eller vilket planetariskt kollektivväsen som är närmast förbundet med vårt, vilket centrum i sitt hölje vår planethärskaer just nu strävar att vitalisera. Vilket centrum hos det solara kollektivväsendet vårt 49-klot utgör och vilken typenergi som strömmar igenom det, tillhör de hemligheter som avslöjas vid tredje initiationen.

²²Det är genom sin kunskap om beskaffenheten och egenskaperna av vårt centrum (vårt 49-klots) elektriska energi och genom sin insikt om den ställning vårt centrum innehar i solsystemet (solhärskarens kosmiska fysiska hölje, 43–49), som planetregeringen och -hierarkin förverkligar evolutionsmålen. Det är uppenbart att medvetenhetsevolutionen går annorlunda till på en planet, som utgör solsystemets bascentrum (kundalinicentrum), eller hjärtcentrum eller solarplexuscentrum och att de respektive planetregeringarna arbetar olika, med andra mål och medel.

²³Liksom de sju planetväsendena står under inflytande av sju solväsen (inflytande i astrologisk mening), står sjuklotets sju klot under inflytande av ettvar av de sju planetväsendena. Ett 49-klot och ett sjuklot är en kopia av solsystemet. De sju planetväsendena, som ju utgör centra på olika stadier av stimulans, är för närvarande inte lika högt utvecklade och ännu inte medvetenhetsmässigt förenade, varför energiernas växelverkan och det psykiska flödet mellan 49-kloten är föga utnyttjade eller ens förstådda. Med tiden blir denna växelverkan mer uppenbar för evolutionsmonaderna, alltså människo- och devaevolutionerna, och mer medvetet utnyttjad av dessa. 6.7.9, 6.7.10

²⁴Vårt 49-klots sju sjuklot (planetkedjor) har följande traditionella beteckningar: 1) Neptunus, 2) Venus, 3) Saturnus, 4) Jorden, 5) Merkurius, 6) Mars, 7) Jupiter. Dessa benämningar avser endast innevarande manifestationsperiod. Denna kan grovt anges såsom begynnande i mitten av tredje rotrasen i detta klot och fortsättande till den period i mitten av femte eonen som kallas domedagen. 6.17.7 (DVS 2.44.7)

²⁵Vid domedagen i femte eonen kommer vår planethärskaer att ha nått den initiation han nu eftersträvar. Då går i Venus' 49-klot femte eonen mot sitt slut och börjar detta 49-klot att övergå i obskuration såsom förberedelse för monadernas överföring till den syntetiserande planet, med vilken Venus är förbunden. Merkurius kulminerar då i sin aktivitet och bildar med Mars och Jorden en solsystemisk triangel. 6.9.4

²⁶*Mänsklighetens ställning i solsystemet.* När mänskligheten vet kvaliteten av den energi som strömmar genom det egna 49-klotet, vilket ändamål och namn det centrum hos solväsendet den ingår i har, med vilka två andra 49-klot det egna 49-klotet på ett visst stadium i evolutionen bildar en energitriangel, vilka cykler av stimulans eller obskuration som råder, då börjar det planetariska kollektivväsendet fullborda sitt ändamål. Då kan vår planethärskaer börja samordna alla sina höljen, då strömmar energin ohindrad genom alla hans centra, då har de ingående monaderna nått en relativ fullkomning och genomgår planethärskaeren en större kosmisk initiation.

²⁷Föga har hittills avslöjats om de slag av evolutioner som förekommer i de andra 49-kloten inom vårt solsystem. Så mycket kan sägas att det finns människor eller självmedvetna

monader i alla 49-klot, alltid på något klot däri. Människornas fysiska form, livsbetingelser och miljö kan skifta, men människoriket finns i alla 49-klot.

²⁸Kollektiv av självmedvetna monader tillhörande människo- och devaevolutionerna utgör centra i planethärskarens kosmiska fysiska hölje, medan kollektiv av icke självmedvetna monader, såsom djur-, växt-, mineral- och involutionsmonader bildar övriga kosmiska fysiska höljet.

²⁹Varje monad kommer någon gång under inflytande av vart och ett av de olika planetväsendena, under inflytande av de olika 49-kloten. Detta betyder inte att varje människo-monad inkarnerar i vart och ett av de sju 49-kloten. Däremot betyder det att människo-monader vistas på något klot i vart och ett av de sju 49-kloten under tiden mellan inkarnationerna, mellan inkarnationsserierna, mellan eonerna eller mellan rotraserna och under-raserna. Exempel: de människomonader, som kausaliserade i förra sjuklotet (månkedjan) och inkarnerade i vårt sjuklot (jordkedjan) först i innevarande klotperiods fjärde rotras och alltså icke inkarnerade under vårt sjuklots tre första eoner, under innevarande fjärde eons tre första klotperioder och innevarande fjärde klotperiods två första rotraser, vistades under mellantiden i ett annat 49-klot, där de utvecklade mentalmedvetenheten. 6.5.3 (DVS 2.45.8)

6.4 Mentalprincipens manifestation i sjukloten

¹I ett sjuklot är klot 1 yttersta abstraktionens och upprinnelsens klot. Det är det klot, där manifestationen tar sin begynnelse. Klot 2 är det första klot, där det planetariska kollektivväsendet inkarnerar. Klot 3, 4 och 5 är de klot, genom vilka planetväsendet manifesterar sig äga mentalprincipen. Klot 6 och 7 är de klot, genom vilka kollektivväsendena manifesterar essentialmedvetenheten genom former, som byggts med kausalmedvetenheten (47:1).

²Motsvarande gäller i större skala om de sju mindre 49-kloten: två är i första hand arketypiska, orsakande eller abstraherande, i tre är det kausal-mentala manifesterat och i två är redan det essentiala manifesterat. De två sistnämnda är Venus och Merkurius. De tre och de två är de fem kumaraerna, som tillsammans bildar solsystemregeringens tredje departement (i österländska esoteriken symbolerat med Brahmā). 6.13.9

³Fem stadier av aktivitet markerar mentalprincipens utveckling och användning: tre stadier av förvärv och två stadier, på vilka det förvärvade används. Till exempel har mänskligheten utvecklat sin mentalmedvetenhet i denna klotperiod under tredje, fjärde och femte rotraserna och kommer att använda den för utvecklingen av kausal, essential och högre medvetenhet i sjätte och sjunde rotraserna. 6.10.4, 6.3.16

6.5 Olika sätt att bli delaktig i andra 49-klots liv

¹Människor kan på fyra olika sätt bli delaktiga av andra 49-klots liv och inflytande än deras eget.

²1) Genom att tillbringa tiden mellan inkarnationsserierna i det klot inom det egna sjuklotet som numeriskt motsvarar det andra 49-klotet, vars inflytande sökes antingen av fritt val eller skördebetingat. Vart och ett av de sju kloten i sjuklotet är nämligen esoteriskt förbundet med det sjuklot och det 49-klot som numeriskt motsvarar det. Så står klot 2, sjuklot 2 och 49-klot 2 i särskild förbindelse med varandra under eon 2, en förbindelse som medför vitalisering och särskild uppmärksamhet från ifrågavarande planetväsens sida. Likaledes är klot 2 och sjuklot 2 i alla de övriga sex 49-kloten under eon 2 inrätade med 49-klot 2. Därmed kan alla monader, oberoende av vilket 49-klot de vistas i, komma under ett annat planetväsens inflytande. 6.3.23

³2) Genom direkt överföring av inkarnerande monader från ett 49-klot (under tiden mellan inkarnationer) till ett klot i ett annat 49-klot. Detta är möjligt endast under skeden, då två planetväsen enligt attraktionslagen har ömsesidigt utbyte. Det handlar givetvis inte om över-

föring av monader jämte inkarnationshöljen utan om monader i enbart kausalhöljet, vilka inkarnerar i de slags höljen det nya 49-klotet erbjuder. 6.3.29 (DVS 2.49.2)

⁴Dessa två metoder är de vanligaste.

⁵3) Genom den invigdes medvetna överfart genom initiation från ett 49-klot till ett annat. Detta sker icke sällan. Det har dock hänt att lägre graders invigda förväxlat antingen ett annat klot i den egna kedjan eller en annan kedja i det egna 49-klotet med det tillämnade 49-klotet, med samma sifferbeteteckning. (DVS 2.44.6)

⁶4) Överföring av den egna medvetenheten till ett annat 49-klot kan åstadkommas genom kännedom om vissa mantraer och formler. Detta är den minst brukade metoden, behäftad med faror för de oinvigda.

6.6 Allmänt om departementsenergierna (strålarna)

¹Kosmiska strålar, alltså utomsystemiska departementsenergi, träffar eller cirkulerar via centra, som ligger i värld 44 och på nuvarande stadium av objektivitet blir synliga i värld 46.

²En permanent kosmisk stråle är vår solhärskares egen stråle. Dennes understrålar genomtränger hela hans system. Sex andra kosmiska strålar, som vitaliserar de sex andra solsystemen, påverkar vårt solsystem genom att de har sina neredimensionerade motsvarigheter i understrålarna till vår solhärskares stråle. Dessa understrålar är de sju planethärskarnas energier. De sju planethärskarna gensvarar på dessa kosmiska inflytanden, upptar dem, låter energierna cirkulera genom det egna 49-klotet (vilket är ett centrum i solhärskarens kosmiska fysiska hölje) och sina egna centra (sjuklot, klot och monadkollektiv) och ger dem vidare till varandras 49-klot efter att ha färgat dem med sin egen särskilda energi. Hela systemet för strålarnas eller departementsenergiernas inflytande är, sett från både energiernas och medvetenhetens synpunkt, ett invecklat system av inbördes cirkulation och växelverkan. Strålarna passerar i ordnade cykler från sin källa, solhärskaren, till de sju planethärskarna. Sedd från materieaspekten är strålkraften materiens energiserande faktor. Sedd från medvetenhetsaspekten är strålkraften den kvalitativa förmågan. Från 49-klot till 49-klot, från sjuklot till sjuklot och från klot till klot går denna kraft eller kvalitet, varvid den samtidigt både lägger till och drar ifrån. När cirkulationen upphör och kraften återgår till sin källa, har både energin och den kvalitativa karaktären ökat. (KOV 2.13)

FYRA AVGÖRANDE PLANETARISKA SKEENDEN

6.7 *Flammans herrar kom till Jorden*

¹Varje planetväsen är enligt lagen om ömsesidig attraktion särskilt nära förbundet med något av de andra. En sådan förbindelse finns mellan vårt planetväsen och Venus' planetväsen. Förbindelsen visar sig bland annat i en växelverkan, som går i en cyklisk ebb och flod, liksom all livskraft. Under tredje rottrasens dagar i Lemurien nåddes en höjdpunkt i denna växelverkan, vilken resulterade i att planethärskaren, planetregeringens chef, inkarnerade på vår planet. Detta hade inte kunnat ske, om Venus' planetväsen inte varit nära sammankopplat med vårt.

²Vår planethärskare kom till vår planet från Venus. Venus' 49-klot är ett aktivare solsystemcentrum än vårt 49-klot, och dess magnetiska utstrålning når därför mycket längre. I värld 46 inneslöt Venus vårt 49-klots kedja nr 2, "Venuskedjan", inom sin magnetiska aura och magnetiserade sedan motsvarande klot i vår kedja, klot 2, varmed även klot 4, Tellus, särskilt påverkades. Planethärskaren kom från Venus' 49-klot via vårt 49-klots "Venuskedja" (sjuklot 2) och via klot 2 ("Venus") i vårt sjuklot. 6.3.24 DVS 2.44.7

³Venus genomgår nu sin femte eon, sin sista. Dess mänsklighet står långt framom vår, har utvecklat och samordnat mental- och kausalmedvetenheten och är i färd med att utveckla

essentialmedvetenheten. 6.4.2, 6.16.2 (L1 5.7.1)

⁴Också vårt 49-klot borde nu vara i sin femte eon och ligga jämsides med Venus i sin manifestation. Men i närmast föregående sjuklot (månkedjan) blev det en period av tillfällig stagnation i vårt planetariska kollektivväsens medvetenhetsutveckling. Tid förlorades och de svarta krafterna hade för en tid framgång. Först i vårt sjuklots femte eon besegras de slutgiltigt. Även i Venus' 49-klot blev det en kraftmätning med de svarta, men där lyckades planetregeringen besegra dem och kunde därför införa den nödiga stimulansen till Jordens 49-klot, när den rätta tiden för detta var inne. Att bistånd utifrån påkallades och att intelligensens evolution medförde vår planethärskares fysiska inkarnation är värt att beakta.

⁵Vårt 49-klots planethärskare kallas den förste kumaran, den ende invigaren. (LA: Sanskritordet *kumāra* betyder "furste, prins, yngling", Sanat Kumāra, vår planethärskares titel, betyder den "evige fursten" eller "den evige ynglingen".) (MV 17.2.14)

⁶Det var 105 individer, som anlände från Venus till Jordan: Sanat Kumara och hans stab om 104. Av dessa är hans tre närmaste medarbetare, kallade "de esoteriska kumaraerna" eller "verksamhetens buddhaer", alltså kvar i vår planetregering. Dessa tre buddhaer representerar de tre huvuddepartementen i vår planet. I gnostiska symboliken kallades de "den heliga treenigheten".

⁷De ursprungliga 105 var indelade i tre grupper om 35 i varje. Dessa tre grupper kallas de tre huvuddepartementen. Varje huvuddepartement bildade ett centrum: hjässcentret (första), hjärtcentret (andra), strupcentret (tredje). (KOV 1.39.2)

⁸Dessa kumaraer eller deras nuvarande efterträdare kan även indelas i sju grupper om 15 motsvarande de sju departementen. Dessa är de kollektivväsen som utgör planethärskarens centra. Ett dylikt kollektivväsen om 15 individer är alltså det centrum, som är inblandat i planethärskarens kommande initiation. (MV 17.2.8)

⁹Dessa sju kollektivväsen är brännpunkter för energi eller inflytande, som kommer från de andra solsystemiska centren, alltså 49-kloten. De är även förebilderna eller urtyperna för planethierarkins sju departement. Liksom planethärskaren själv existerar de i etermateria och är stora hjul eller centra av energi. De vitaliserar planethärskarens hölje och håller allt samman till en objektiv helhet. De bildar en planetarisk triangel inom sjuklotet, och ettvarvt av dem vitaliserar ett klot. 6.3.23, 6.17.2

¹⁰LA: När i esoteriska litteraturen talas om att de sju kumaraerna *är* de sju centren i planethärskarens kropp och att varje sjuklot *motsvarar* ett centrum, ligger däri ingen motsägelse, ty det ena utesluter inte det andra och i själva verket handlar det om ett genomgående korrespondens-, för att icke säga resonanssystem. Om något kollektivväsen inom 49-klotet *är* ett departementscentrum, så kan samtidigt många andra kollektiv av lägre dignitet *representera* detta centrum enligt resonansprincipen. Detta är måhända ett klagörande exempel på hur antingen-eller-tänkandet inte utan vidare kan tillämpas i esoteriken.

6.8 Männkligheten kausaliserade

¹Kausaliseringen är första- och tredje triadernas förening medelst en tredje faktor. Denna tredje faktor är kausalmedvetenheten, det vill säga Augoeides' intelligenta kausalvilja, kausala målmedvetenhet och kausala verksamhet. (LAs kommentar: Ytterligare en belysning av tredje kraftens verklighet.)

²Vid kausaliseringen närmas tredje triaden och förstatriaden varandra såsom positiva och negativa energipoler. Deras möte medför att det strålar in ljus i kausalhöljet. Detta ljus upp-lyser den väg monaden måste vandra på sin färd tillbaka till källan. Detta ljus medför i samband med människan självförverkligande, målmedvetenhet, separation från alla andra kausaliserade jag, förmåga att utveckla medvetenheten och framför allt självmedvetenhet.

³Av de ovan (6.1.6) nämnda tre kausaliseringsmetoderna var den första den metod som till-

lämpades i det tidigare solsystemet och i det sjuklot (månkedjan) som närmast föregick vårt nuvarande. I denna metod var det individens (monadens) egen begynnande mentalmedvetenhet, arbetande genom instinkten, som lyckades nå kontakt med den motsatta polen, tredjetriaden, så att energi därifrån kunde aktivera andratriadens mentalatom, så att ett kausalhölje bildades. Därmed väcktes självmedvetenheten. Detta var möjligt, därför att solsystemregeringen under denna tid vitaliserade i synnerhet värld 43 men även världarna 44–49 med kosmiska kausala (29–31) energier. I denna kausaliseringsmetod är det väsentliga att intelligensen utgör en del av solsystemkollektivets egenart, att solhärskarens kosmiska kausalmedvetenhet genomtränger hela solsystemmanifestationen. 6.1.6 (DVS 2.18)

⁴Den andra metoden kännetecknar vårt nuvarande solsystem och tillämpas i vårt nuvarande sjuklot (jordkedjan). I denna metod får mentalmedvetenheten sakta växa, tills självmedvetenheten plötsligt uppstår genom att kausalenergi införes utifrån av augoeiderna och därefter vidmakthålls genom denna yttre stimulans. Därmed sammanhänger att kausal-mentalenergierna för mänsklighetens vidkommande har sin källa i Venus' 49-klot, liksom det planetariska kollektivväsendet i 36–46 har källan till sin kosmiska mentala övermedvetenhet (32–35) i Plejaderna och det solara kollektivväsendet i 29–42 har källan till sin kosmiska kausalmedvetenhet (29–31) i Sirius. 6.9.3 (MV 8.1.4, 8.1.7-9, 8.1.25, 8.3.19)

⁵Att den äldre metoden användes i månkedjan är ett exempel på upprepningslagen, i detta fall att de tidiga skedena i en ny cykel rekapitulerar den närmast föregående cykelns processer. Fjärde eonen repeterar kort de tre föregående men har sin egenart. (DVS 3.67.3,4)

⁶Den tredje kausaliseringsmetoden är den, som kommer att tillämpas i det kommande, tredje solsystemet, ehuru den kommer att börja användas i liten skala redan i vårt nuvarande system. Denna metod kommer att göra bruk av den dynamiska viljan på ett för närvarande obegripligt sätt. Den första kausaliseringsmetoden är särskilt kännetecknande för materiaspekten, den andra metoden för medvetenhetsaspekten, den tredje för viljeaspekten.

⁷Kausaliseringen, det vill säga de tre triadernas förening, genomfördes i innevarande klotperiod i tredje rotrasen. Därmed framträdde det avgjort mänskliga naturriket på Jorden. Detta genomfördes genom flammans herrars ankomst från Venus' 49-klot. Dessa genomförde den nödvändiga föreningen, bildade planetens regering och grundade planethierarkin. Några av flammans herrar har förblivit sedan dess, men de flesta har återvänt till sitt ursprung. (F 12.2)

⁸Kausalisering och initiation liknar varandra. Båda innebär en krisartad, momentan övergång till ett högre rike efter en gradvis fortgående medvetenhetsutveckling. Båda betecknar medvetenhetsexpansion eller inträde i ett högre rike. Kausaliseringen betecknar inträdet i självmedveten tillvaro, initiation inträdet i gruppmedveten tillvaro. Genom kausaliseringen skapades människoriket (fjärde naturriket), genom initiation skapas övermänniskoriket (femte naturriket).

⁹Den monad, som nu är planethärskaren, kausaliserade i förra solsystemet. Nuvarande människomonaderna har kausaliserat i detta solsystem. Nuvarande involutionsmonaderna kausaliserar i nästa solsystem.

¹⁰Det finns ett nära samband mellan förmågan av kunskapsförvärv, mentalmedvetenheten och synen. I första eonen och i första rotrasen i denna klotperiod av innevarande eon utvecklades hörseln, i andra eonen och i andra rotrasen känslan, i tredje eonen och i tredje rotrasen tillkom synen, betecknande intelligensen, som förenar de tre. (LA: Knyt ihop detta med faktum att kausaliseringen i vårt 49-klot började först i tredje sjuklotet och i vårt sjuklot först i tredje rotrasen.) (E 3.13)

¹¹När intelligensens energi flödade in i tredje rotrasen och åstadkom kausalisering, blev resultatet därav att en grupp av mänskligheten uppstod. I vår tid däremot är individer tillhörande två grupper inkarnerade: den ena gruppen fick sin intelligensstimulans och kausaliserade i innevarande klotperiod och den andra gruppen i föregående sjuklot. De förstnämnda

tillhör den 40-procentiga gruppen av mänskligheten, de sistnämnda den 60-procentiga. Här har vi grunden till skillnaden mellan de framskridna och de övriga, och mycket av oron i världen beror härpå. (HTL: De som kommer att lyckas i femte eonen och de som misslyckas.) De bildar olika centra hos det planetariska kollektivväsendet, de har kausaliserat på olika sätt, de har olika vibrationstal och planethärskaren genomgår olika initiationer i olika kedjor, vilket påverkar olika centra och därmed för in olika ringare väsen i manifestationen.

6.9 Planethärskaren initierades

¹Den andra kausaliseringsmetoden, den för vårt sjuklot särskilt betecknande, används i samband med att planethärskaren genomgår initiation. Därvid berör solhärskaren med invigningsstaven vissa centra hos planethärskaren. När monader kausaliserade för första gången i vårt sjuklot för nära 22 miljoner år sedan, var det därför att solhärskaren med sin invigningsstav berörde vissa centra hos planethärskaren och så aktiverade dem. Dessa centra bestod av grupper av evolutionsmonader. När dessa får del av en dylik energistimulans, vaknar de till mental medvetenhet, efter att tidigare ha varit endast fysiskt och emotionellt medvetna. Mentalmedvetenheten möjliggjorde syntetiseringen av trefaldig medvetenhet (47–49), en nödvändig förutsättning för självmedvetenhet.

²I alla slags initiationer används invigningsstavarna för erhållande av bestämda resultat. Det finns fyra slags stavar: kosmiska, solsystemiska, planetariska och hierarkiska invigningsstavar. Alla invigningsstavar åstadkommer följande effekter: 1) de stimulerar slumrande energicentra till full aktivitet; 2) de bringar energierna från olika centra till förening; 3) de ökar vibrationsaktiviteten hos något särskilt centrum, olika för olika initiationer; 4) de expanderar alla höljena, hos människan främst kausalhöljet.

³När planethärskaren initierades för nära 22 miljoner år sedan, blev alla de evolutionsmonader, som innehölls i hans centra, så stimulerade, att energi kunde strömma ner till dem från planethärskarens femtetriads (18, 22, 29) kosmiska mentalatom (29). Förbindelseleden dit, det s.k. kosmiska antahkarana, existerade då redan och behövde inte byggas, såsom människan behöver bygga sitt antahkarana. Planethärskarens initiation åstadkoms genom en särskild sammanställning av 49-klot, sjuklot och enskilda klot och beledsagades av ett inflöde av kosmisk mentalenergi från en av Plejaderna. Det närmare sammanhanget mellan Plejaderna, Karlavagnen och de sju mindre 49-kloten, varav vårt är ett, hör till de hemligheter som uppenbaras vid den sjunde solara initiationen. 6.8.4, 6.12.2

⁴Vår planethärskare förbereder sig i vår tid för initiation. Därav de hemska kriser och prövningar livet på vår planet innebär i denna cykel. Vår planethärskare kommer att genomgå en större initiation i mitten av nästa eon men förbereder sig just nu för en mindre initiation. Vår planethärskare har varit i fysisk inkarnation (har haft ett eterhölje) sedan mitten av den lemuriska rottrasen och kommer att förbli hos oss till domedagen i nästa eon. Vid det laget kommer han att ha uppnått den erforderliga vitaliseringen av det särskilda centrum, som nu tar hans uppmärksamhet i anspråk och som rymmer monader som går den mänskliga evolutionen. Därefter kommer han att rikta uppmärksamheten på ett annat, högre centrum, och ge av sin kraft till en annan gren av den mänskliga evolutionen som influeras av detta centrum. 6.3.25, 6.11.1

⁵Vårt 49-klots planethärskare är i fysisk inkarnation, är mitt i karriären på sin kosmiska initiationsväg och förbereder sig att genomgå sin fjärde initiation – korsfästelseinkarnationen – i detta sjuklot. Cellerna i hans kropp – människo- och devamonader – upplever lidande. Det planetariska kollektivväsendet skall lära sig solsystemisk lidelsefrihet. 6.10.1 (L1 3.19.11)

⁶Även kollektivväsen genomgår initiation. Solväsendet fullkomnas med nio initiationer, varvid den tredje kosmiska initiationen (29) är målet. Planetväsendet fullkomnas med sju initiationer, varvid andra kosmiska initiationen (36) är målet. (LA: Håll noga isär solhärskaren

och solväsendet, planethärskaren och planetväsendet! Planethärskaren är en monad, den dominanta monaden i vårt 49-klot. Planetväsendet är ett kollektivväsen: alla de planethärskaren underställda monader som är åtminstone 45-jag. På motsvarande sätt är solhärskaren en monad, solsystemets dominant, medan solväsendet är ett kollektiv av monader, vilka är åtminstone 35-jag.) 6.1.1, 6.3.5 (MV 17.4.1)

⁷Människomonaden fullkomnas med fem initiationer men övergår redan vid fjärde initiationen till övermänniskoriket. Därefter är monadens mål den första kosmiska initiationen (43). 6.12.2

6.10 Planethärskaren inkarnerade

¹LA: Observera att planethärskarens initiation sammanhänger med hans inkarnation. Hans inkarnation och initiation måste studeras som en enhet. Kosmiska jag (42-jag och högre) inkarnerar aldrig i organism utan endast i eterhölje. 6.7.9 (MV 17.2.4)

²När planethärskaren genomgår initiation, gör han det alltid inkarnerad i det fysiska, inkarnerad i ett eterhölje. Laurencys kommentar: Alla måste genomgå initiation i det fysiska.

³LA: Att planethärskaren inkarnerar betyder även att ett centrum för lägsta slaget av idémentalitet (35) upprättas i den fysiska planeten. Ur detta centrum utgår medvetenhetsväckande energier till alla individuella eterhöljen i planeten. 6.10.5

⁴Det finns en analogi mellan hur kausalväsendet tar bättre grepp om individen vid sju, 14 och 21 års ålder och hur planethärskaren tar grepp om sitt 49-klot. Det måste ihågkommas att det handlar om 49 klot, eller sju sjuklot, som vart och ett genomgår sju eoner, alltså 343 tillfällen till manifestation. (LA: De 343 manifestationstillfällena, ”planethärskarens inkarnationer”, är de 343 klotperioderna. De sju rotraser, som manifesteras under en klotperiod, är de sju levnadsåldrarna i planethärskarens ”inkarnation”, varvid de två första rotraserna motsvarar fosterutvecklingen, tredje rotrasen den hjälplösa barndomen, fjärde rotrasen (atlantiderna) slyngelåren och upproret mot föräldrarna, femte rotrasen (arierna) den unga vuxna individen, sjätte och sjunde rotraserna den fullt mogna individen.) 6.3.16, 6.4.3

⁵Lägsta slaget av idémentalitet (35-energi, kosmisk mentalenergi, kosmisk kundalini) vitaliserar tre slags systemiska centra: 49-kloten, sjukloten och de enskilda kloten. (E 3.10)

⁶Den slutlige avataren: den inkarnation, vari planethärskaren skiner fram som en sol en kort tid, varefter hans kundalini spiraliserar upp genom världarna och monaden ingår i solhärskarens hjässcentrum.

6.11 Solsystemiska förutsättningar för de fyra beskrivna planetariska skeendena

¹Liksom på olika stadier av människans evolution vissa krafttrianglar uppstår eller (annorlunda uttryckt) olika centra geometriskt förenas, såsom bas-, solarplexus- och hjärtcentren eller solarplexus-, hjärt- och strupcentren, så inträffar liknande med ett planetariskt kollektivväsen eller ett solsystemiskt kollektivväsen. En dylik händelse inträffade i denna eon med det centrum som vårt planetväsen utgör. Jordens 49-klot förenades geometriskt med Venus' 49-klot och ett icke angivet 49-klot, i fortsättningen kallat X. Solsystemisk kundalini cirkulerade med oerhörd kraft i denna triangel och vitaliserade vårt människorike med resultatet att monader på Jorden kausaliserade, i synnerhet de människomonader som bildar ett visst centrum hos planetariska kollektivväsendet. (LAs kommentar: detta är solarplexuscentret.) 6.9.4

²På grund av den solsystemiska inrättningen mellan de tre polerna (Venus, Jorden och X) och det flöde av solsystemisk kundalini den möjliggjorde kunde vibrationstalet höjas och vår planethärskare genomgå en mindre initiation och förbereda sig för en större. Venus' planethärskare kunde samtidigt genomgå en större invigning i sin femte kedja.

³När solhärskaren från sin större källa (sjusolsystemet) mentalt drivs att fullfölja en viss avsikt, kan han vitalisera något av sina centra. Vilket centrum det blir, beror på vilken avsikten är. Det var detta som skedde, när den solsystemiska triangeln Jorden–Venus–X bildades, varvid Venus' och Jordens planethärskare stimulerades att genomgå initiation, djurmänniskan mentalt impregnerades och den grupp av monader, som bildar planetens solarplexuscentrum, objektivt aktiverades. 6.1.4, 6.9.4

⁴Venus' 49-klot är negativt polariserat till vårt 49-klot. Venus tog mer än hon gav. När det venusianska inflytandet nådde vårt sjuklot och vår planet och stimulerade vissa grupper i människoriket, framkallade detta samtidigt ett mycket större skeende i Venus' 49-klot. Detta påverkade den sjätte hierarkin, en av devahierarkierna, som dväljes i Venus' 49-klot. Denna stimulans utgick via vårt sjuklot 2 och påverkade motsvarande sjuklot i Venus' 49-klot. Hur stor skillnaden var framgår av att i Venus' fall en hel kedja stimulerades, medan i Jordens fall endast ett klot var inblandat. Orsaken till detta förhållande var att Jordens planetväsen var den positiva polen i förhållandet.

⁵Kunskapen om förhållanden inom solsystemet, de olika energitriangelarna mellan 49-kloten, 49-klotens olika polaritet, delges nu först vid tredje initiationen men skall med tiden bli exoterisk. I nästa eons början blir denna kunskap mer allmänt spridd. 6.3.21, 6.3.26, 6.12.2

6.12 Fyrtalets betydelse

¹Mänskligheten är den fjärde ”skapande hierarkien”, den fjärde parallelevolutionen. Denna fjärde evolution är väsentligen intelligensevolutionen. Eftersom parallelevolutionerna ursprungligen var tolv men fem har lämnat solsystemet, återstår sju. Det är dessa tolv parallelevolutioner som avses med uttrycket ”de tolv skapande hierarkierna”. Den mänskliga parallelevolutionen kallas den fjärde men är alltså, om man räknar med de fem äldsta, egentligen den nionde. (MV 15.5, 16.5)

²LA: Det är inom den mänskliga parallelevolutionen, som initiationerna tillämpas som metod för medvetenhetsexpansion. Det är i samband därmed man skall förstå uttrycket ”Nio är initiationens tal.” Nio är icke endast vår mänskliga evolutions numeriska beteckning utan även antalet initiationsgrader. Första till sjunde graderna är 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43; åttonde graden är 36 och nionde 29. (LA: Ordet ”initiationsgrad” förkortas vanligen till ”initiation”: första initiationen = första initiationsgraden.) 6.9.7 (E 3.6.4, F 11.5.4)

³Vårt klot Jorden, det fjärde klotet i vårt sjuklot, är framför allt mänsklighetens klot i hela 49-klotet. Därmed förklaras också Sanat Kumaras närvaro på vårt klot.

⁴Det finns genomgående inrätningar mellan talet fyra och mänskligheten: fjärde skapande hierarkin, fjärde 49-klotet, fjärde sjuklotet, fjärde klotet i sjuklotet, fjärde naturriket, fjärde eonen, de fyra kumaraerna, den fjärde världen – värld 46 – och den fjärde etern: 49:4. Alla dessa fyror hålls samman av en enda ton. Om man finner denna ton, kan man kalla till samarbete de devaer som arbetar särskilt med människoriket. 6.7.6 (Augoeiderna, detta är realgrunden till teurgin, MV 8.20)

⁵Fyrtalets numeriska betydelse framgår också av att vårt 49-klot anges som det fjärde och anses såsom det viktigaste i vårt solsystem under denna särskilda cykel. Eftersom både vårt solsystem och vårt 49-klot är av fjärde ordningen, har vår planethärskare fått ett särskilt viktigt tillfälle genom den inrättning som åstadkommits. Detta resulterar i att solsystemisk kundalini (35) riktas mot detta vårt 49-klot. De resultat som följer därav håller på att visa sig i detta fjärde sjuklot, på detta fjärde klot och i denna fjärde eon. Det rör sig alltså om en femfaldig inrättning, som är av utomordentlig betydelse för oss alla, även om den var ännu viktigare och starkare i fjärde rotrasen och åstadkom denna vidunderliga händelse i medvetenhetsutvecklingen – att porten till initiationerna öppnades för mänskligheten. Alla dessa inrätningar är verksamma inom samma cykel och framkallar således en samtidig inrättning,

som resulterar i att det öppnas en kanal direkt från vårt 49-klots centrum till den kosmiska motsvarigheten, belägen utanför solsystemet. Den utomsystemiska kraftens överstimulans medför visserligen en formförstoring, men denna är alltid ofrånkomlig för "livet i formen", och i detta fall nödvändig för att vitalisera den i formen inneboende medvetenheten och för att bryta ned de begränsande former, som inte kan uthärda den kosmiska aktiviteten. (LA: Med "livet i formen" menas livet i världarna 47:4–49:7 och i hithörande höljen. Endast väsen, som kan undvara alla höljen lägre än kausalhöljet, är, om de så önskar, odödliga.)

6.13 INTELLIGENSENS STÄLLNING

¹Intelligensens energi är den sammanhållande kraft och avsikt, som driver formerna (uppbyggda av aktiv materia) i en bestämd riktning och i vissa uppgjorda banor. Den är således skördeimpuls, igångsättande orsak och verksam vilja.

²Intelligens och intelligent avsikt är praktiskt taget synonyma termer. Redan detta faktum gör det omedelbart uppenbart att skördelagen och lagväktarna är inblandade. Skördelagen verkar genom det mentala. (LA: Vår mesta dåliga sådd är våra onda tankar.) 6.16.12

³Intelligens och skörd är verkligheter, som inte kan förstås, förrän essentialmedvetenheten blivit mer allmänt aktiverad. Dessförinnan är även kausalmedvetenheten ett hinder för förståelsen.

⁴Först när mentalmedvetenheten ersatts med kausalmedvetenheten och denna i sin tur med essentialmedvetenheten, kommer människan att kunna förstå intelligensens betydelse. Detta helt enkelt därför att det är i kosmiska kausalvärlden (29–31) och kosmiska essentialvärlden (22–28), som solhärskaren utarbetar sin intelligenta avsikt. Denna intelligenta avsikt nerdimensioneras efter hand i evolutionen till solsystemiska kausalvärlden (47:1-3) och tar konkret form i mentalvärlden (47:4).

⁵Det är från värld 29 (den kosmiska motsvarigheten till 47:1), som den drivande kraften och avsikten med människans manifestation utgår; det är i värld 29 den idé formas som till slut frambringar hennes objektiva form. Först idén, sedan mediet, slutligen själva formen. Det är samma process för gudar och människor, betingad av intelligensens egen natur och ställning i evolutionen. (DVS 2.58, L1 9.71.7)

⁶Det är genom intelligensen, som formen byggs. Därför måste även byggarna studeras, de väsen som ger formen liv, de gudomliga tankeborna (LA: "de större byggarna", självmedvetna devaer). I detta faktum ligger förklaringen till den nära förbindelsen mellan människo-evolutionen och devaevolutionen. Människan är (genom den planethärskare i vilkens hölje hon ingår) förrådet för solhärskarens avsikt, och devaerna är i alla sina högre grader den sammanhållande och attraherande faktor som handhar materien och ger den form. De båda evolutionerna är omistliga för varandra, och om de två icke hade ett nära samarbete, skulle detta objektiva solsystem omedelbart upplösas, liksom människans organism och eterhölje upplöses, när monad lämnar dem och byggarna upphör med sitt arbete.

⁷I synnerhet tre hierarkier är inbegripna i den objektiva manifestationen i etermaterien: den fjärde eller rent mänskliga hierarkin och den femte och den sjätte, vilka båda är devahierarkier. De övriga hierarkierna fullgör andra ändamål i samband med livet i de tre högre kosmiska etrarna (43–45), men de tre förstnämnda hierarkierna arbetar i världarna 47–49. (MV 16.5)

⁸Intelligensen är alltså en grundläggande faktor i manifestationsprocessen och det medel, varigenom förbindelsen mellan det kausala och mentala upprättas. Detta gäller både i solsystemet ifråga om människan (solsystemiska kausala och mentala, 47) och i kosmiska världar ifråga om planet- och solhärskare (kosmiska kausala och mentala, 29–35). När människan utvecklas, vaknar hon till insikt att utvecklingens mening för henne består i att medvetet bygga bron mellan det högsta mentala (47:4) och det högsta kausala (47:1), det högsta i

förstatriaden och det lägsta i andratriaden. Denna bro är själva vägen. Hon bygger den genom att medvetet tillämpa mentalprincipen, genom att behärska förstatriaden ("personligheten"), betraktande den som icke-jag, genom att expandera medvetenheten steg för steg och därunder innefatta de världar hon söker. Därunder visar hon att lärjungen för att kunna vandra vägen måste själv bli vägen. (MV 9.3.5, 9.30)

⁹De fyra mindre planetväsendena är tillsammans med sitt syntetiserande (LA: "de fem kumaraerna") sammanfattningen av manas, Brahmā-aspekten eller intelligensen i verksamhet. (LA: Med Brahmā-aspekten förstås dels materieaspekten, dels de kollektivväsen som sammanhänger med materieaspekten: materieformarna. På motsvarande sätt förstås med Shiva-aspekten rörelseaspekten och de med denna sammanhängande kollektivväsendena, alltså lagväktarna, och med Vishnu-aspekten medvetenhetsaspekten och de med denna sammanhängande kollektivväsendena, alltså evolutionsledarna, exempelvis planethierarkin.) 6.3.12, 6.4.2, 6.16.6 (DVS 2.52.1,2)

¹⁰Människans vandrande av vägen och befrielse från lägre världar kan beskrivas i tal så: sex blir fem, fem blir fyra, fyra blir tre. Endast när den sexuddiga stjärnan förvandlas till den femuddiga, kan monaden övergå till andratriaden (trean) genom de fyra, eller de formlösa fyra väktarna av det karmiska ändamålet.

¹¹När monaden har övervunnit de tre världarna (47–49) och därmed blivit den femuddiga stjärnan (ett andrajag), kan den senare ingå i tredjetriaden genom värld 46 (fyran), den värld, där individen som först helt arbetat av individuell skörd, i stället ingår i kollektiv, där han medvetet arbetar med planetväsendets skörd. Laurency: Den sexuddiga stjärnan är symbol för de tre första initiationerna, den femuddiga stjärnan för de fyra senare initiationerna. LA: Först 46-jaget kan bli medvetet i atomslagen 49, 48 och 47 (KOV 1.35.9), varför detta jag, om det behåller förstatriaden, kan helt undvara förstatriadens mentalmolekyl och behåller endast två av förstatriadens tre enheter. Därav talet om förvandlingen av sex (3+3) till fem (2+3) 6.12.2

DEN UTVECKLINGSNIVÅ INTELLIGENSEN NU NÅTT I SOLSYSTEMET, PLANETERNA OCH MÄNNISKAN

6.14 Allmänt

¹I studiet av dessa solsystemiska, planetariska och mänskliga förhållanden är det lätt att förvirras dels på grund av att cyklerna delvis griper in i varandra, dels på grund av vår egen ringa utveckling, som gör att vi inte kan klart förstå. Möjliga är endast generaliseringar avseende ställning, förhållande och begränsning.

²*Ställningen* är systemets plats och infogning i den större, allt lägre förenande helheten: den kosmiska, solsystemiska, planetariska, gruppliga, individuella. Var och en av dessa helheter kännetecknas av ett inneboende liv, som ytterst kommer från sjusolsystemet, intelligent verksamhet, utvecklingsförmåga och sammanhållningsförmåga.

³Endast de planetariska andra- och tredjejagskollektiven (i esoteriken traditionellt kallade de "himmelska människorna") och deras överordnade arbetar medvetet och intelligent genom den materiella formen och behärskar den i världarna 47–49, endast de är fulländat intelligenta väsen. Människan är endast på väg till denna medvetna kontroll över materien i de tre lägsta världarna.

⁴*Förhållandet* avser de olika klotens eller snarare monadkollektivens olika polariteter (från 49-klotet till atomen) inom solsystemet och styres av lagen om attraktion och repulsion. 6.3.15

⁵*Begränsningen* är en städse närvarande faktor. Begränsning innebär dels att den styrande medvetenheten i ett klot har förmåga utöver den manifesterade, dels den dualitet som råder

mellan det begränsande (formen) och det begränsade (medvetenheten), dels ändamålet, ty i en ordnad tillvaro förbliver begränsningen endast så länge den behövs för uppnåendet av bestämda mål, vilket ödeslagen bestämmer. (DVS 3.47.5)

⁶Inte ens det planetariska kollektivväsendet kan fatta vad ställning, förhållande och begränsning betyder i kosmisk mening.

⁷Antingen intelligensen är kosmisk, solsystemisk, planetarisk eller mänsklig, manifesterar den sig på fem sätt och förvandlas efter denna femfaldiga manifestation till essentialitet (46), varefter den slutligen uppgår i superessentialiteten (45). Detta är nyckeln till den pågående manifestationen och mysteriet med de fem kumaraerna. Givetvis avses kosmisk intelligens (29–35) och kosmisk essentialitet (22–28) ifråga om kosmiska och solsystemiska väsen, solsystemisk intelligens (47) och solsystemisk essentialitet (46) ifråga om människor.

⁸Alkemin handlar om förvandlingen av de fem elementen 49:7 → 49:6 → 49:5 → 49:4 → 49:3, till ett urelement, 49:1, genom ett mellanliggande stadium, 49:2. Detta måste förstås esoteriskt, det vill säga kosmiskt: 49 → 48 → 47 → 46 → 45. Man måste klart hålla isär de fem elementens förvandling i esoterisk bemärkelse och de förvandlade ”essensernas”, atommedvetenheterna 46 och 45, slutliga uppgående i sin syntes, som är 43, genom det mellanliggande 44. (LA: Det var inte på en slump Laurency valde att kalla världarna 46 och 45 just essential- och superessentialvärldarna.)

6.15 Solsystemet

¹Förrän vi fått veta vilket kosmiskt kollektiv vårt solväsen ingår i och vilka de övriga sex solväsen är, som också ingår däri, kan vi inte beröra frågan om vilken nivå av intelligensutveckling solsystemet nått.

6.16 49-kloten

¹Syntetisering är ännu inte alls möjlig, och förvandlingsprocessen är endast i sin begynnelse i de flesta av 49-kloten. När vi studerar detta ämne, måste vi begränsa oss till planethärskarna, ty människomonaderna – i egenskap av celler i deras höljen – är naturligtvis medtagna i allt som sägs om dem. De sju planethärskarna och de planetväsenden vilkas dominanter de är (traditionellt kallade de sju kumaraerna eller sju gudomliga manasaputraerna) är solsystemiska representanter för de tre verklighetsaspekterna. Materieaspekten företräds av fem av de sju mindre 49-klotsväsendena, medan medvetenhets- och rörelse- (vilje-) aspekterna företräds av ett mindre 49-klotsväsen var. De fem kumaraer, som representerar de fem departementen 3–7, är i full manifestation, medan de två högsta departementen, 1 och 2, företräds genom sina lägre avspeglings. 6.13.9, 6.17.1

²Av de sju 49-kloten är det endast i Merkurius och Venus, som intelligensutvecklingen nått så långt att det kausalmentala är i färd med att förvandlas till essentialt. När 60 procent av de självmedvetna monaderna (människor och devaer), vilka sammansätter en planethärskares höljen, har förvärvat åtminstone något mått av subjektiv kausalmedvetenhet (”inträtt på vägen”), inleds förvandlingsprocessen. Då är det mentala inte längre ”verklighetens dråpare” (står hindrande i vägen för högre medvetenhet) utan är ett redskap för skapande verksamhet. 6.7.3, 6.16.10, 6.17.1

³På Jorden, Mars, Jupiter, Saturnus och Vulkanus pågår intelligensutvecklingen som bäst. De olika stadier denna nått i dessa 49-klot får inte anges exoteriskt. Härskarna över dessa 49-klot har ännu inte lyckats höja sina höljen till det stadium, där transmutation i stor skala är möjlig. De närmar sig detta, och när de nått de nödvändiga 60 procenten, kommer de att börja förvandlingen i större skala. För Jordens 49-klot är siffran omkring 20 procent och för Vulkanus’ nästan 40 procent. 6.3.12

⁴Även om vi här främst avhandlar intelligensen hos människomonaderna i ett planetariskt

kollektivväsen, måste vi likväl betänka att devamonaderna i vissa planetsystem är fler än människomonaderna. Devamonadernas intelligensutveckling är alldeles annorlunda människomonadernas, likväl är de själva intelligensen, den verksamma skapande kraften, femte och sjätte hierarkierna i full manifestation. Det är ett nödvändigtvis nära förhållande mellan femte hierarkin, en devahierarki, och världarna 47 och 29–35, och devaerna ingår i det planetariska kollektivväsendet. Det är föreningen av devamonad och människomonad, som gör den verkliga människan, och motsvarande gäller för de planetariska och systemiska kollektivväsendena. (Jämför med vad Laurency säger i MV 8.24.8: ”Vad vore människan utan Augo- eides? Ett intelligent rovdjur på denna sorgens planet.”) 6.13.6

⁵Devaevolutionen styr faktiskt större delen av manifestationsprocessen fram till början av förvandlingen av mental-kausalt till essentialt. Devaerna bygger oupphörligt de begränsande formerna.

⁶När förvandlingen i intelligensens fem 49-klot (”intelligensplaneterna”) når sin fullbordan, når hela solsystemet en mycket hög grad av evolution. I dessa fem 49-klot, tillsammans med de två 49-klot, som ingår i obskuration, börjar då syntetiseringsprocessen. De fem intelligensplaneternas monader ingår i sitt syntetiserande 49-klot Saturnus, monaderna från Venus i Neptunus och de från Merkurius i Uranus. Saturnus, Uranus och Neptunus absorberar alltså evolutionsresultaten. Dessa tre motsvarar hos solhärskaren förstatriaden i människans kausalhölje. Vi säger ”motsvarar”, ty analogin är inte exakt. Uranus är avspeglings av solhärskarens mentalmolekyl (32, i fjärdetriaden), medan Neptunus är avspeglings av emotionalatomen (36). Saturnus är fysiska atomen (43) i solhärskarens fjärdetriad. (LA: Naturligtvis avses här kosmisk fysisk, kosmisk emotional och kosmisk mental. Observera beteckningen ”intelligensplanet” och begrundad dess innebörd!) 6.3.12, 6.3.20, 6.13.9 (DVS 2.49.1)

⁷Intelligensprincipen är grunden för aktiveringen av och den mentala insikten om följande verklighetsfakta:

⁸Den femte spiralen i atomerna aktiveras. Denna femte spiral börjar nu att svagt vibrera, medan fjärde spiralen vibrerar allt snabbare i denna eon, medförande att höljena vitaliseras allt mer, så att de till sist måste ersättas med höljen bestående av atomer i vilka femte spiralen är aktiverad. HTL gör här anteckningen: övergång till eterkropp i sjätte rotrasen. LAs kommentar: Liv i organism blir då inte längre möjligt. (DVS 2.36.11, 2.57.2)

⁹Den fjärde etern blir allmänt erkänd och därmed kunskapen om de levande varelser den innefattar. Den fjärde eterns devaer blir kända, och människorna och dessa devaer börjar samarbeta. (E 4.19)

¹⁰Essentialmedvetenheten kommer att gradvis erövrats genom kausal-mentalmedvetenheten. Detta är innebörden av utsagan ”intellektet förvandlas till visdom”. I denna eon gäller dock detta endast ett fåtal. Från och med nu och till mitten av nästa eon kommer hos flertalet ”fyran” (46) och ”femman” (47) att utvecklas delvis samtidigt, varvid resultatet blir ”nian”, den fullkomliga människan, den invigde. 6.16.2

¹¹Den mänskliga massmedvetenheten kommer att gradvis övergå till 47:4 (systemtänkande, mentalintuition), och allt fler människor blir i stånd till rent mentalt tänkande, men (som Laurency påpekar) icke i denna eon, utan först i nästa. Såvida detta inte samtidigt medför att monader i en stadig ström essentialiserar och därmed befriar sig från det kausal-mentals kontroll, blir detta grunden till en mycket allvarlig situation, som planethierarkin måste taga itu med.

¹²De fyra maharajaernas arbete kulminerar i fjärde eonen. I nästa eon kommer lipikaernas arbete med att fullgöra skördelagen att bli mer framträdande. (LAs kommentar: Maharajaerna tillser att skördelagen går i uppfyllelse individuellt och gruppvis inom mänskligheten och världarna 47–49. Lipikaerna fullgör på motsvarande sätt skördelagen för de monader som avplanat individuell karma och så nått värld 46.) 13.1 (MV 9.104.6)

6.17 Jordens 49-klot

¹*De sju kumaraerna.* Sanat Kumara är den förste kumaran och planethärskaren i fysisk inkarnation. De sex övriga kumaraerna är de sex andra planethärskarnas representanter på Jordan. Dessa sex kumaraer indelas i tre esoteriska och tre exoteriska. De tre planethärskare, som de exoteriska kumaraerna representerar, utgör jämte Sanat Kumara det solsystemiska ”lägre fyrtalet”. (LAs kommentarer: Med det solsystemiska ”lägre fyrtalet” menas de fyra mindre 49-klot, där ännu inte åtminstone 60 procent av deva- och människomonaderna nått det stadium i medvetenhetsutvecklingen, där kausalmedvetenheten börjat göra sig gällande i dagsmedvetenheten. Observera att beteckningen ”kumara” används för såväl planethärskarna som deras lägre representanter i de olika planetregeringarna! Ouppmärksamma läsare förvirras.) 6.3.20, 6.16.2 (MV 17.2.6)

²Kumaraernas arbete är av tre slag: de utgör centra i planethärskarens hölje; de förmedlar energi från de sex andra 49-kloten till vårt 49-klots monader och är därmed agenter för de sex andra planethärskarna, det vill säga förmedlar de sju planetariska departementsenergierna till alla monader, oavsett departementstillhörighet, inom 49-klotet; de är agenter för de fyra maharajaerna och för planeten Jordens stora deva. De arbetar lagenligt. De är förtrogna med planethärskarens avsikt och planer. De är planetens vitaliserande kraft och förbindelsen mellan sjuklotet och 49-klotet. 6.7.9

³*Månkedjan.* Det partiella misslyckande, som blev månkedjans (tredje sjuklotets) öde, har allvarligt hindrat planetregeringarna i deras arbete, så att de tvingats vidtaga drastiska åtgärder för att motverka misslyckandet.

⁴Månkedjan och jordkedjan bildade två enheter eller två poler, negativ och positiv. Polerna förenades och jordkedjan absorberade eller syntetiserade månkedjan liksom de tre större 49-kloten kommer att absorbera eller syntetisera de sju mindre. Därför är jordkedjan väsentligen tvåfaldig till naturen, sammanfattningen av en manlig och en kvinnlig kedja. I framtiden kommer Uranuskedjan att manifesteras som resultat av en annan syntetisering inom 49-klotet. 6.3.18

⁵När 49-kloten manifesteras under involutionen, är de först tre, sedan sju och slutligen tio, varpå under evolutionen motsatserna förenas, så att de tio blir till sju och de sju slutligen blir till tre. Det är under denna process, som hela sjuklot och klot och till sist 49-klot absorberas.

⁶Involutionsprocessen är praktiskt taget över i solsystemet, och evolutionen har nått ungefär halvvägs. Detta kommer att markeras av att vissa kedjor försvinner eller absorberas genom att de finner sina polära motsatser, samtidigt som finmateriella kedjor eller klot framträder, då intelligensprincipen sätter människan i stånd att se dem. Månkedjan håller på att försvinna, och endast ett sig upplösande lik återstår; kvartär-, tertiär- och sekundärmaterien har lämnat kedjan, och endast primärmaterien återstår. Samtidigt har Neptunuskedjan manifesterats. 6.3.24

⁷Månkedjan har en egendomlig esoterisk historia, som ännu ej får avslöjas. Denna skiljer den från de andra kedjorna i 49-klotet och även från alla andra kedjor i alla andra 49-klot. Allt detta ligger dolt i historien om det solsystem som är förenat med vårt i det större kosmiska klotet. Varje 49-klothärskare är nämligen brännpunkt för kraften av en av sju solhärskare på exakt samma sätt som de sju centren i en människas eterhölje är brännpunkter för en motsvarande planethärskares inflytande. Vår planethärskare är således förenad med något av de sju solsystemen, och i denna förening ligger månkedjans mysterium dolt. Om detta mysterium kan endast vissa antydningar ges:

⁸Månkedjan var en kedja, där det skedde ett misslyckande i solsystemisk skala. Detta sammanhänger med de lägre principerna, som nu skall ha övervunnits. Det sexuella eländet på vår planet har sitt upphov i månkedjans misslyckande. Evolutionen i månkedjan avbröts tvärt genom solsystemregeringens ingripande i rättan tid. Det lidande och den nöd, som förekom-

mer i vårt sjuklot och gör det förtjänt av namnet "lidandets klot" och mysteriet med den Tyste Väktarens långa och smärtsamma vaka har sitt ursprung i händelser, som förde mánkedjan till sitt fruktansvärda slut. Det lidande och den nöd, som förekommer på vår planet, har inte sin motsvarighet någon annan stans i solsystemet. Missbruket av ett visst centrums vibrationskraft och perversionen eller förvanskningen av kraft för vissa felaktiga ändamål, vilka inte är i linje med evolutionen, svarar för mycket av mysteriet med mánkedjan. Vissa resultat, såsom finndandet av den polära motsatsen, drevs för hastigt fram i mánkedjan, med det resultatet att vissa deva- och människogrupper evolution blev ojämn och hejdades. Individer som kausaliserade erhöi ofullständiga, "linjära" kausalhöljen. (Se kompendierna om esoterisk antropologi.) (DVS 2.37.2)

⁹Fejden mellan svartansiktena och ljusets brödraskap började inte i Atlantis utan kan spåras tillbaka till mánkedjan. (LAs kommentar: "Svartansiktena" är en i den esoteriska historien använd beteckning på de medlemmar av det lägre prästerskapet i Atlantis som gjorde uppror mot lärarna från planethierarkin, "de bländande ansiktena". (KOV 3.1, se även kompendierna i esoterisk antropologi)

¹⁰Återigen betonas vikten av att icke fästa sig vid kedjornas och klotens namn, nödvändigheten av numerisk terminologi och att talen ifråga inte hänför sig till relationer i tid och rum eller ordningsföljden i manifestationen.

6.18 *Intelligensens yttringar i världarna 45–49*

¹I *superessentialvärlden* (45) yttrar sig intelligensen som 45-jagets urvalsförmåga i förhållande till den planetariska manifestationen och den urskillningsförmåga som vägleder jaget i allt handlande avseende den egna planeten och två andra därmed förbundna planeter, vilka ingår i en solsystemisk trekraft (positiv, negativ och utjämnande), anpassning av grupper (devaer och människor) till vissa inflytanden och vibrationsserier som är av kosmiskt ursprung och som främjar utvecklandet av vissa egenskaper, som vi för närvarande inte kan beskriva, tredje strålens syntesarbete som det yttrar sig i de fyra underordnade strålarnas sammansmältande i den tredje, den förvandling som till slut resulterar i planetarisk obskuration i avseende på fem av 49-kloten, en analogi i solsystemisk skala av vad som sker med människomonaden när den förvandlas till essentialjag och därmed lämnar världarna 47–49 (LA: och sina fem höljen i dessa fem molekylarvärldar). Obskuration måste förstås så: allteftersom monaderna återsamlas till de högre världarna, obskureras det 49-klot, vars ingående "atomer" de varit. Vårt 49-klots obskuration är redan i gång och har pågått sedan tredje rot-rasens tid. 6.3.12, 6.16.6 (DVS 2.46.3, E 3.22)

²I *essentialvärlden* (46) yttrar sig intelligensen som förmågan att urskilja mellan essentialt och kausalt och draga slutsatser oberoende av mentahlöljet och fysiska hjärnan, anpassning till planethierarkins plan såsom de esoteriska lärarna (45-jag) framlägger den och mottagligheten för de inspirationer som utgår från planetkollektivet, den målmedvetenhet som avgör valet av arbetsfält (ett val som icke bygger på önskan utan på kunskap), den medvetna förvandling 46-jaget företar sig i utvecklingsarbetet med sikte på erövring av 45- och 44-medvetenheten.

³I *kausalvärlden* yttrar sig intelligensen som den kausalt medvetna monadens förmåga av urskillning beträffande tid och rum i världarna 47–49, anpassning av materien och omständigheterna till de särskilda behoven i enlighet med skördelag och ödeslag, det intelligenta ändamål som ligger bakom varje tagande av fysisk form, förvandlingen alltså monadens övergång till andratriaden, till att börja med fungerande i kausalhöljet, med resultatet att monaden lämnar livet i världarna 47–49 för att i stället som 46-jag leva i värld 46. För att åstadkomma denna förvandling måste kausaljaget 1) bygga ut kausalhöljet, 2) kunna medvetet styra eter-, emotional- och mentahlöljerna, 3) överbrygga gapet mellan kausalhöljet och andratriadens

mentalatom (byggandet av antahkarana). (Antahkarana: MV 8.10.6, 9.3.5, 9.30)

⁴I *mentalvärlden* yttrar sig intelligensen som människans förmåga att välja den form, genom vilken hon skall manifesteras, hennes förmåga att anpassa sig till mentala förhållanden, att utnyttja dem för att kontrollera de lägre formerna, förverkligandet av ändamål genom emotional- och eterhöljerna, den förvandlande kraft som ur de tre lägre medvetenhetsslagen låter en högre medvetenhet, kausalmedvetenheten, födas.

⁵I *emotionalvärlden* yttrar sig intelligensen som människans urskillningsförmåga att välja mellan motsatserna, hennes förmåga att anpassa sig till emotionala förhållanden och nå slutlig jämvikt, förmågan att ändamålsenligt rena emotionalhöljet från främmande materia och göra det genomskinligt (LA: endast genomsläpp för mentala och kausala energier men utan egen verksamhet).

⁶I *fysiska världen* yttrar sig intelligensen som höljesatomernas urvalsförmåga, de fysiska höljernas förmåga av anpassning till omvärlden och omständigheterna, monadens i fysiska världen förmåga av ordnad ändamålsenlig verksamhet i fysiska materien, den förmåga av förvandling som innebor i människan men som är okänd för henne, som har fört henne från djurriket till människoriket och som avser även hennes förvandling till kausaljag.

⁷Den ovan lämnade informationen har ett värde för människan endast i den mån hon använder den för att skaffa sig en mera insiktsfull förståelse av de gudomliga hierarkiernas plan och beslutar sig för att tillgodogöra sig de energier som hon har rätt till i egenskap av sin delaktighet i den gemensamma, delade och totala medvetenheten, att använda den erhållna kunskapen för en allt mer medveten medverkan i manifestationsprocessen, ett alltmer medvetet tjänande av livet, evolutionen och enheten.

Ovanstående text utgör avdelning 6 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskog gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.